

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 21 ^η Απριλίου 1953 (Π.Ο.Η.) "Έτος Δ'". Αριθ. 127—Τιμή Φύλλου Δρχ. 1000	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σταθρος Καραμήτσος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: "Εξάμηνος δραχ. 15.000—"Ετησία δραχ. 30.000 "Εξαμηνιαίου: "Εξάμ. δολ. 2.—"Ετησία δολ. 6
Γραφεία: "Οδός Χαλκοκονδύλη 7—"Αθήναι Τηλέφ. 33.839	

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΘΕΝΤΕΣ ΑΠΟΛΟΓΟΥΜΕΘΑ

Υπό του Σεβασμ. "Επισκόπου Δαυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ

"Εκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν
μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρεται"
(Ματθ. κζ' 63)

Μεγάλη "Εβδομάς! "Εβδομάς, ἁγία, ἀφιερωμένη εἰς τὸν κατ' ἐξοχὴν ἐξαγνισμὸν τῆς ψυχῆς, καθ' ἣν πᾶς ἀκούων τῷ ὀνόματι Χριστιανός, κληρικός, λαϊκός, μικρός ἢ μέγας, γέρον καὶ νέος καταβάλλει, καὶ πρέπει νὰ καταβάλῃ, κάθε δυνατὴν προσπάθειαν, ἵνα ἐξαγνίσῃ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα καὶ καθαρισμένη καρδίᾳ, πεφωτισμένη διανοίᾳ, καὶ ἀρρωπώτοις χεῖρεσι, πλησιάσῃ τὸ Θεῖον καὶ ἐξ Αὐτοῦ λάβῃ τὴν ἣν ποθεῖ δύναμιν καὶ βοήθειαν, πρὸς ἀσφαλτέραν καὶ βεβαιωτέραν ἐξακολουθήσιν τοῦ δυσκόλου καὶ ἐπικινδύνου δρόμου τῆς ζωῆς καὶ πρὸς ἄνεσιν τῆς ψυχῆς καὶ καρδίας αὐτοῦ.

"Εβδομάς ἁγία τῆς ἀγάπης, καθ' ἣν ὁ Χριστιανός πρέπει, καὶ ἔχει καθήκον ἱερώτατον, νὰ παραμερίσῃ τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθρὰν καὶ νὰ συγχωρῇ ἐκ βαθυτάτης καρδίας καὶ τοὺς πλέον ἀπαισίους ἐχθρούς του, ἵνα καὶ αὐτὸς τύχῃ συγχωρησεως ἐκ μέρους τοῦ διὰ τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν σφαγιασθέντος "Αμνοῦ τοῦ Θεοῦ.

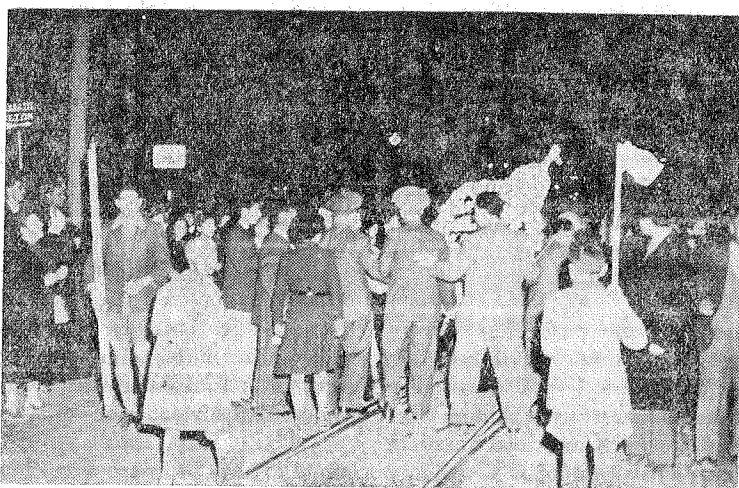
"Εβδομάς καθ' ἣν, καθὼς εὐωδιάζει σύμπασα ἡ κτίσις ἐκ τοῦ ἀρώματος τοῦ ἀποπνέοντος ἐκ τῆς βλαστήσεως καὶ τῶν ἀνθέων τῆς ἀνοιξέως, πρέπει νὰ εὐωδιάσῃ κάθε χριστιανικὴ καρδιά καὶ ψυχὴ ἐκ τοῦ Θεοῦ καὶ οὐρανίου ἀρώματος τῆς ἀγάπης, τοῦ ἀποπνέοντος ἐκ τοῦ αἵματός του Στανροῦ, ἐπάνω εἰς τὸν

ὁποῖον καθηλώθη αὕτη, διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἵνα διὰ τοῦ Θεοῦ ἀρωματισμοῦ τῆς φαιδρύνῃ καὶ γλυκάνῃ τὴν πικρὰν ζωὴν τῶν ἀνθρώπων.

"Ω! ποία φοβία καὶ ἀποκαρδίωσις!

Κατὰ τὴν ἁγίαν ταύτην καὶ ἐξιλαστήριον "Εβδομάδα, κληρικοὶ τῆς "Εκκλησίας τῆς "Αγάπης, κληρικοὶ ἀποτελοῦντες τὴν Διοίκησιν τῆς "Εκκλησίας τῆς "Ελλάδος ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ γηραιοῦ "Αρχιεπισκόπου των, οὗτος ἡ σεβαστὴ ηλικία, ἡ ὑψηλὴ θέσις καὶ ἡ λαμπρὰ καὶ ἐνδ' ἑξος ἱστορία του, τῷ ἐπιβάλλουσι νὰ σκέπτεται, νὰ ὁμιλῇ καὶ νὰ ἐνεργῇ ἐμπνεόμενος ὑπὸ τῆς θαίας ἀγάπης, καὶ μόνον ὑπ' αὐτῆς, οἱ κληρικοὶ αὐτοί, οἵτινες κατὰ τὸν Κύριον ἡμῶν θὰ ἔτρετε νὰ ὦσι «φῶς τοῦ κόσμου», οὗτοι ἐβεβήλωσαν τὴν ἐβδομάδα τῆς "Αγάπης, προσενεγκόντες θυρίαν εἰς τὸ μῖσος καὶ τὴν ἐχθρὰν, διὰ τῆς ἐκδόσεως ἀνακοινωθέντος πεπληρωμένου δηλητηρίου καὶ περιέχοντος κατηγορητήριον καὶ βουρτάδας συκοφαντίας κατ' ἀδελφῶν ἐν Χριστῷ. Κατηγορητήριον ὅμοιον, μὲ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐξύφαναν οἱ Γραμματεῖς οἱ Φαρισαῖοι, οἱ "Αρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ "Ιουδαϊκοῦ Λαοῦ κατὰ τοῦ Θεοῦ Λυτρωτοῦ μας.

"Εγραψαν εἰς τὸ ἀνακοινωθέν των οἱ Κληρικοὶ οὗτοι μετὰ ἄλλων καὶ ταῦτα: «Οὐδεὶς παλαισημερολογίτης διώκεται διὰ τὴν πίστιν του, διώκονται δὲ μόνον οἱ πλάνητες καὶ ἀνόητοι καὶ καθηρημένοι ἐπὶ κανονικοῖς παραπτώμασι κλη-

Ἀθέληστη σκηνή, ποὺ θὰ τὴν περιβάλῃ μὲ ἀδυτὴ αἴγλη ἡ ἱστορία.
"Η σύγκρουσις τοῦ "Επιταφίου μας μὲ ὄργανα τῆς "Αρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν Παιραῖα.

Κληρικοῖς καὶ καθηρημένοι ἐπὶ κανονικοῖς παραπτώμασι κλη-

ρικοί»!!!

Τί ὀλιγώτερον ἔγραψαν οἱ σταυρωταὶ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν κατ' Αὐτοῦ τοῦ Ἀγάου Ἀγαθοῦ τοῦ Θεοῦ; Πλάνον καὶ ἀγύρτην ἔλεγον Αὐτὸν **«Ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν, μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι»**. Πλάνους καὶ ἀγύρτας ἔγραψαν ἡμᾶς οἱ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί, καὶ μάλιστα καθ' ἣν στιγμὴν ἠτουμάζοντο μὲ τὰς ἰδίας χεῖρας, μὲ τὰς ὁποίας ἔγραφον ἐπαναλαμβάνοντες τὰς κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὕβρεις, ἐναντίον ἡμῶν, νὰ ὑψώσουν τὸν Ἑσταυρωμένον Θεὸν τῆς Ἀγάπης ἀναφωνοῦντες: **«Σήμερον κρεμᾶται ἐπὶ ξύλου... Προσκυνούμεν Σου τὰ πάθη Χριστέ»**.

Φρίκη καὶ ἀποτροπιασμός καταλαμβάνει πάντας, ἐκ τῆς ἀσυνέτου καὶ ἀψυχολογήτου αὐτῆς ἐνεργείας ἐναντίον τῶν κληρικῶν τούτων, τῶν μὴ ἀναμετρούντων τὴν φθοράν, ἣν προκαλοῦν εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ ποίμνιον τῶν καὶ τὴν ζῆμίαν, ἣν προξενοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποίαν ἐκπροσωποῦν.

Ἄλλ' ὁ φθόνος οὐκ οἶδε προτιμᾶν τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον!

Ἡμεῖς κατόπιν τούτων δὲν μνησικακοῦμεν, ἀλλὰ λυπούμεθα καὶ ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ ἡμῶν, ὅπως ἀποκαταστήσωμεν τὴν ἀλήθειαν, τὴν βαναύσως κακοποιηθεῖσαν ὑπὸ τῶν κληρικῶν τούτων, σπεύδουμεν ἀπολογούμενοι νὰ ἐκθέσωμεν τὰ κατωτέρω πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς κοινῆς γνώμης.

Μὰς ἀποκαλοῦν πλάνητας καὶ Ἀγύρτας Κληρικούς!

Ἡμεῖς πλάνητες καὶ Ἀγύρται Κληρικοί; Διὰ τί; ποίαν πλάνην καὶ ἀγυρτείαν διεπράξαμεν; Ἡμεῖς γνωρίζομεν, ὅτι τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ζωῆς ἡμῶν κατηναλώσαμεν εἰς τὴν ἱερὰν Διακονίαν τῆς Ἐκκλησίας, ἐξυπηρετήσαντες εὐδόκως Αὐτὴν καὶ τὰ ὑψηλὰ καὶ ἅγια ἰδανικά Της, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν πληθὸν καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὴν πάσχουσαν κοινωνίαν· ἀκόμη δὲ ἠγαπήσαμεν τὴν πατρίδα μας, εἰς τὸν βωμὸν τῶν ἰδανικῶν τῆς ὁποίας προσφέρομεν ὁλόκληρον τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἀφοσίωσιν μας.

Διὰ τί πλάνητες ἀγύρται ἡμεῖς; Διότι ἀντέστημεν εἰς τὴν κατωφέρειαν τῶν μεταρρυθμίσεων καὶ τῶν καινοτομιῶν πρὸς ἣν ὁδηγεῖται ἐσχάτως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος!

—Δὲν συγκοφαντοῦμεν ἐν προκειμένῳ, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνομεν ὅ,τι εἶπον τὰ θλιβερὰ γεγονότα τῆς Μ. Ἑβδομάδος, ἅτινα ἔλαβον χώραν εἰς τὴν Αἰτωλοακαρνανίαν, πολλὰ ἄλλα παρόμοια καὶ τὰ ἀποκαλούμενα Παγγρησιακὰ Συνέδρια τῆς Δύσεως, ἐν οἷς ἐξυβρίσθη, ὑπὸ τὰς ἀκοὰς τῶν ἐκεῖ παρευρεθέντων Ἱεραρχῶν καὶ καθηγητῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ὁρθόδοξος Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἀνευ οὐδεμιᾶς διαμαρτυρίας καὶ ἀντιρρήσεως τούτων.

Διὰ τί ἡμεῖς πλάνητες καὶ ἀγύρται κληρικοί; Μήπως διότι δὲν ἠδελύσαμεν μετὰ τῶν ὑπευθύνων τῆς ἡμερολογιακῆς καινοτομίας νὰ ὑπαχθῶμεν εἰς τὸ **Ἀνάθεμα** τῶν κατὰ Ἀνατολὰς Ἀγιοπατέρων Πατριαρχῶν καὶ ἑκατὸν πενήκοντα ἑπτὰ Ἁγίων Ἱεραρχῶν τῶν συνελθόντων ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1593 εἰς Μεγάλῃν Πανορθόδοξον Σύνοδον, ἡτις ἀνεθεμάτισε καὶ κατεδίκασεν τὴν ἡμερολογιακὴν μεταρρυθμίσιν τοῦ Πάπα, ὡς ἀντορθόδοξον καὶ παγκόσμιον σκάνδαλον;

Ἐὰν διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἴμεθα πλάνητες καὶ ἀγύρται, τότε, κατὰ τοὺς συγκοφάντας ἡμῶν, καὶ οἱ Θεοῦτατοι Αὐτοὶ Πατέρες οἱ καταδικάσαντες αὐτὴν τὴν καινοτομίαν, δέον νὰ ᾧ τοιοῦτοι, ὅποτε καὶ ἡμεῖς εὐχαρίστως ἀποδεχόμεθα τὴν τῶν πλάνων καὶ ἀγυρτῶν προσηνυμίαν, ἥτις, οὕτως ἀποδιδιομένη, τυγχίνει τίτλος τιμῆς, ἀξιοπροσελίας καὶ δόξης, ἐγγυώμενος ἡμῖν τὴν εἰς τὴν δόξαν ἐκείνων τῶν Πατέρων εὐκόλον εἴσοδον ἡμῶν.

Ἡμεῖς πλάνητες καὶ ἀγύρται κληρικοί; Διὰ τί; Μήπως διότι ἠκολουθήσαμεν καὶ ἀκολουθοῦμεν τὴν ὑπὸ τοῦ Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ χαραχθεῖσαν καὶ ὑπὸ τῶν πνευματοφόρων Ἀποστόλων καὶ Θεοτάτων Πατέρων πλατυνθεῖσαν ὁδὸν τῆς Ἀληθείας καὶ πρὸς αὐτὴν, κατὰ καθῆκον, ὁδηγοῦμεν τοὺς πιστοὺς;

Ἡμεῖς δὲν ἐλάβομεν ἑτέραν ὁδὸν ἐκτὸς ἐκείνης, τὴν ὁποίαν εὗρομεν καὶ πρὸς ἣν ὁδηγήθημεν ὑπὸ τῶν Θεοτάτων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, οὔτε ἐπλανήθημεν εἰς ἄλλοτρίας ὁδοὺς καὶ εἰς αὐτὰς ὁδηγήσαμεν τοὺς πιστοὺς. Πῶς λοιπὸν συγκοφαντοῦμεθα ὡς πλάνητες καὶ ἀγύρται κληρικοί;

Δὲν νομίζετε, ὅτι ἡ προσωνυμία τοῦ πλάνου καὶ τοῦ ἀγύρτου, μᾶλλον ἀρμόζει εἰς τοὺς συγκοφάντας ἡμῶν, οἵτινες πρὸ πολλοῦ ἤρχισαν πλανώμενοι καὶ πλανῶντες εἰς ἄλλοτρίας ὁδοὺς καὶ ξένας πρὸς τὴν Ὁρθοδοξίαν; Δὲν νομίζετε, ὅτι οὗτοι διὰ τῶν νεωτερισμῶν καὶ καινοτομιῶν καὶ τῆς ἡμερολογιακῆς μεταρρυθμίσεως, διδάσκουν, τὸν περιούσιον λαὸν τῆς Νέας Σιών τῆς τρισευδόξου Ἑλλάδος, νὰ μὴ σέβεται τὰ πατροπαράδοτα ἥθη καὶ ἔθιμα τῆς τε Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἔθνους, ἐπάνω εἰς τὰ ὁποῖα στηρίζεται ἡ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ζωὴ τῶν Ἑλλήνων; Δὲν νομίζετε, ὅτι, δι' ὅλων αὐτῶν τῶν γενομένων καὶ μελετωμένων ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας μεταρρυθμίσεων, ὁμιλοῦν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν καὶ τῷ λέγουσι, ὅτι οὔτε ἀσεβεῖς εἶναι, οὔτε δύσκολον νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Ἄθεον Κομμουνισμόν, ὅστις ἐπιδιώκει νὰ καυκοημίσῃ τὰ Χριστιανικά καὶ Ἐθνικά ἰδεώδη καὶ ἐπὶ τῶν ἐρείπων αὐτῶν νὰ στήσῃ τὸν τῆς ἀθείας θρόνον;

Ἡμεῖς πλάνητες λοιπὸν καὶ ἀγύρται κληρικοί; Ὁχι, ἡμεῖς φυλάττομεν ὅ,τι παρελάβομεν καὶ δὲν ἐπλανήθημεν χάριτι Θεοῦ, οὔτε πλάνας καὶ ἀγυρτείας διδάσκομεν, ἀλλὰ κηρύσσομεν τὴν ἀλήθειαν καὶ πάσχομεν χάριν αὐτῆς.

Οἱ συγκοφάνται ἡμῶν κατηγοροῦσιν ἔτι ἡμᾶς ὡς καθηρομένους ἐπὶ κανονικοῖς παραπτώμασι!

Ἡμεῖς καθηροῦμεν ἐπὶ κανονικοῖς παραπτώμασι; Καὶ τοῦτο ἀκατάληπτον!

Πρώτιστα πάντων οἱ ὁμιλοῦντες περὶ καθαιρέσεως οὐδὲν ἀπολύτως δικαίωμα εἶχον ἐφ' ἡμῶν, ὅτε κατεδίκασαν δῆθεν ἡμᾶς, ἀφοῦ κατὰ τὸν πλέον κατηγορηματικὸν καὶ ἐπίσημον τρόπον τοῖς ἐδηλώσαμεν, πολὺ πρὸ τῆς δίκης, ὅτι δὲν ἀνῆκομεν εἰς αὐτοὺς, οὔτε καὶ ὑπὸ τὴν ἐκκλησιαστικὴν δικαιοδοσίαν αὐτῶν διατελοῦμεν, διακόψαντες μετ' αὐτῶν, δι' ἐκκλησιαστικὸν λόγον, πᾶσαν σχέσιν καὶ ἐξάρτησιν συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱ. Κανόνας.

Πλὴν οὗτοι, διὰ λόγους σκοπιμότητος καὶ ἐκκλησιαστικῆς δικτατορίας, προέβησαν εἰς τὴν καθάρσιν ἡμῶν διὰ δῆθεν κανονικὰ παραπτώματα.

Ποῖα τὰ δῆθεν κανονικὰ παραπτώματα ἡμῶν, βάσει τῶν ὁποίων ὡς Δικτάτορες προέβησαν εἰς τὴν

καθαίρεσιν ἡμῶν;

Ἰδοὺ: Δὲν ὑπηκούσαμεν αὐτοῖς καὶ δὲν ἠθελήσαμεν νὰ συμμορφωθῶμεν καὶ νὰ ἀκολουθήσωμεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἡμερολογιακὴν καινοτομίαν, ἣν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1583 μέχρι σήμερον ὁκτῆκις κατεδίκασεν ἡ κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὡς ἀντορθόδοξον. Ἀρνηθέντες δ' εἰς αὐτοὺς ὑπακοήν, ὑπηκούσαμεν εἰς τοὺς ἱεροὺς κανόνας τοὺς διαγορευόντας τὰδε: «**Τοῖς ἀποστατήσασιν ἢ ἀφισταμένοις Ἐπισκόποις μὴδ' ὁλως ὑποκεισθαι κατὰ μηδένα τρόπον**» (Κανὼν 3ος τῆς Γῆς Οἴκου. Συν.).

Ἐπίσης δὲν ὑπηκούσαμεν αὐτοῖς, μὴ ἀποδεξάμενοι τὴν καθ' ἡμῶν ἱεροσύλον ἀπόφασιν αὐτῶν, καθ' ἣν ἱεροσύλως ὑπεβίβαζον ἡμᾶς ἐκ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Ἐπισκόπου εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Πρεσβυτέρου ἐναντίον τῶν ἱερῶν κανόνων τῶν διαγορευόντων τὰδε: «**Ἐπίσκοπον εἰς Πρεσβυτέρου βαθμὸν φέρειν ἱεροσύλλα ἐστίν**» (Κανὼν 29ος τῆς Δῆς Οἴκου. Συν.).

«**Ἡ δὲ ἱεροσύλλα, οὐδὲν ἐνομίσθη τῆς φωνικῆς κατακρίσεως ἀνεκτοτέρα**» (Κανὼν 8ος Ἀγ. Γρηγ. Νύσσης).

Οὗτοι ὑπῆρξαν οἱ λόγοι, δι' οὓς δῆθεν καθήρεσαν ἡμᾶς οἱ ὁμιλοῦντες περὶ καθαίρεσεως ἐπὶ κανονικῶς παραπτώμασι. Ἄν εἶναι δυνατόν νὰ ἰσχύη καθαίρεσις ἐκδοθεῖσα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω.

Δὲν νομίζετε ὅτι ἡ θέσις ἡμῶν εἶναι κανονικωτάτη, ἐνῶ τῶν ἡμετέρων συκοφαντῶν καὶ κατηγόρων λίαν ἀντικανονική;

Ἄς ἀφήσωμεν ὅμως πάντα ταῦτα, ἅπανα δὲν ἐποικοδομοῦν τοὐναντίον δὲ ζημιοῦν καὶ κλονίζουσιν τὸ θερησκευτικὸν συναίσθημα τῶν πιστῶν, ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἔπαθεν.

Εἶναι καιρὸς ἤδη νὰ ἐπιδιωχθῇ πάση θυσίᾳ ἡ εἰρήνευσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Χριστιανύμου πληρώματος Αὐτῆς, ὅπου κατασκανδαλιζόμενον καθίσταται εὐάλωτον ὑπὸ τῶν διαφόρων ἀντιχριστιανικῶν καὶ ἀθεϊστικῶν προπαγανδῶν, αἰτινες, ἀπαράτητοι ὅλως, ὀργιάζουν λίαν ἐπικινδύνως εἰς βάρος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἣν Οὗτος Ἰδρυσε καὶ περιεποιήσατο τῷ Ἰδίῳ Τιμῷ Αὐτοῦ Αἵματι.

Εἶθε ὁ Πανάγαθος καὶ Πανοικτίρμων Θεὸς νὰ νεύσῃ εἰς τὰς καρδίας πάντων ἀγαθὰ ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας Του καὶ ἀντὶ τῶν διαπληκτισμῶν, τῶν διωγμῶν καὶ ἐχθροτήτων, ἃς δώσωμεν τὰς χεῖρας τῆς ἀγάπης πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ, Οὗτινος πάντες τέκνα ἐσμέν.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΕΝΟΣ ΛΑΟΥ

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

Ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου ὑπῆρξε δι' ἡμᾶς ἓνα στάδιον μαχητικῶν ἐκδηλώσεων εἰς τὴν συνείδησίν μας κατέλαβε ἰδιαίχουςαν θέσιν, διότι ἐπονέσαμεν καὶ ἡμεῖς ἀλλὰ καὶ συγχρόνως ἐδοκίμασαμεν τὴν ἱκανοποίησιν τοῦ ἁγῶνος. Κίνητρον ὅλων τῶν ἐκδηλώσεων αὐτῶν, διὰ τῶν ὁποίων συνεπληρώθη μία ἀκόμη σελὶς εἰς τὸ ἡμερολόγιον τῆς Μαρτυρικῆς μας πορείας, ὑπῆρξε ἡ ἀκατανίκητος ἐπιθυμία νὰ ζήσωμεν καὶ ἡμεῖς ὀλίγον τὰς μυσταγωγικὰς στιγμὰς

τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν. Ἡ ἱερά ὁμῶς αὕτη νοσταλγία, μᾶς ἔφερε ἀντιμετώπους πρὸς τὸ πείσμα καὶ τὴν μαύρην κακίαν τῶν ἀντιπάλων μας. Ἐπῆλθε ὡς ἐκ τούτου συγκρούσις ἡρώικῃ καὶ ἀπεδείχθη διὰ μιαν ἀκόμη φοράν τὸ ἀκατανίκητον φρόνημα τῆς ἀγωνιζομένης Ὁρθοδοξίας.

Μεγάλῃ Πέμπτῃ βράδυ! Μερικὲς σκιὲς γλυστροῦν στὸ σκοτάδι καὶ κατευθύνονται στὸ ἐκ-

Ὁ ἡρώικὸς ἱερομόναχος
Γρηγόριος Παπαβλάχος

κλησάκι τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς κοντὰ στὸ Μοναστηράκι. Σὲ λίγο ἓνας ὄγκος ἀρκετῶν ἐκατοντάδων χριστιανῶν ἀκούε μὲ δάκρυα στὰ μάτια τὴν ἀκολουθίαν τῶν παθῶν. Ὁ ἡρώϊκός ὁμολογητὴς ἱερομόναχος Γρηγόριος Παπαβλάχος διάβαζε μὲ διακοπτομένη ἀπὸ συγκίνησι φωνὴ τὸ ἱερό εὐαγγέλιο. Ἐξαφνα τὴν μυσταγωγικὴ αὐτὴ σιωπῇ, διακόπτουν οἱ θόρυβοι τῶν ἀνθρώπων τοῦ Ἀρχιεπι-

σκοποῦ Ἀθηνῶν. Καὶ κεῖ, ποὺ κανεὶς δὲν θὰ τολμοῦσε νὰ εἰσέλθῃ οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ εἰσπομποῦν καὶ σύρουν βιαίως τὸν ἱερέα. Τὸ Ἅγιον Βῆμα κατεπατήθη κατὰ τὸν πλεόν ἄσεβῃ τρόπον. Τὸ σύνθημα ἐδόθη διὰ τὴν μεγάλην μάχην. Ἡ ἀνθρωποθάλασσα τῶν ἀγανακτισμένων ψυχῶν, μεταβάλλεται σὲ ὠκεανὸ ἀσυγκρατήτου ὀργῆς, ποὺ δὲν μποροῦν νὰ κοπάσουν τὰ βλαία μέτρα τῶν ὀργάνων τοῦ Ἀρχιεπισκόπου. Διωκόμενοι, ὕβριζόμενοι καὶ καταδυναστεύομενοι οἱ νεώτεροι μάρτυρες κατευθύνονται ἐν σώματι στὴ Μητρόπολιν. Τὴν στιγμὴν ἐκείνη οἱ ὑποκριταὶ καὶ οἱ Φαρισαῖοι, περιεφέρον τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ποὺ ἀσφαλῶς θὰ τὸν ἐστηγαν οἱ ἴδιοι, ἐὰν ζοῦσαν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Καὶ ἡ ὀργὴ ξεσπᾷ ἀσυγκράτητῃ!

— Αἴσχος!

— Ὑποκριταὶ!

Τὰ ἀστυνομικὰ ὄπλα διαλύουσιν τὴν πένθιμην διαδήλωσιν.

Οἱ τοῖχοι ὁμοῦ καὶ οἱ δρόμοι τῆς Μητροπολιτικῆς περιοχῆς ἀντιλαλοῦν ἀκόμη ἀπ' τοὺς κεραυνοὺς τῆς ὀργῆς, ποὺ ἐξέσπασαν τὴν Μεγάλῃ Πέμπτῃ τὸ βράδυ. Ὁ ἐπίλογος τῆς ἱστορικῆς αὐτῆς βραδυᾶς ἦταν ἡ σύλληψις καὶ φυλάκισις τοῦ ἱερέως πατρός Γρηγορίου Παπαβλάχου καὶ τῶν ἐκλεκτῶν ἀδελφῶν Ἀγαθαγγέλου Μοναχοῦ, Γεωργίου Κόττη, Γεωργίου Παντελάδη, Φώλου Χρ.

Μεγάλῃ Παρασκευῇ βράδυ!

Τὸ πεδίον τῆς μάχης στὸν Πειραιᾶ. Οἱ μα-

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Πάσχα ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς ἀντιπροσώπους τοῦ Κέντρου νὰ ἐπισκεφθῶσιν μερικά ἐκ τῶν Παραρτημάτων. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπῆρξαν καὶ τὰ παραρτήματα Λαρίσης καὶ Βόλου. Ἐς τὸν Βόλον ἡ κίνησις μας εὐοδοῦται καὶ οἱ ἀδελφοὶ εἶναι μαχητικοί. Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως ἡ Ἀκολουθία ἐτελέσθη ἀνευ ἱερέως μὲ ὑπερπλήρες ἐκκλησίασμα.

Τῇ Δευτέραν τοῦ Πάσχα ὁ κ. Δ. Παυλῆς ἐπὶ κεφαλῆς πολυμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἐπισκέφθη τὸν πορτογαλίζοντα βουλευτὴν τοῦ Συναγεαγμένου κ. Στ. Στεφανόπουλον, πρὸς ὃν ὠμίλησαν ἐντονώτατα καὶ μετὰ παρηγορίας.

Τὸ παράρτημα Βόλου, μερίμνη τῆς ἐπιτοπίου Φιλανθρωπικῆς Ὁργανώσεως «Ἱερὸς Πολύκαρπος» διένειμε περὶ τὰς δύο ἑκατομμύρια δραχ. εἰς πτωχὰς οἰκογενεῖας. Καὶ ἡ Λάρισα παρουσιάζει ἀξιόλογον μαχητικότητα. Διαθέτει ἐξαιρέτα στελέχη καὶ εὐλοβεῖς κληρικούς. Μερίμνη τοῦ ἀκαταπονήτου ἐργάτου τοῦ ἀγῶνος κ. Εὐ. Τριανταφύλλου (συνταγματάρχου ἐ. ἀ.) αἱ Ἑθνικαὶ Ὁργανώσεις Λαρίσης (Ν. 751 κλπ.) ἀπέστειλαν διαμαρτυρίας διὰ τοὺς διωγμοὺς μας.

Χηταὶ πλησιάζουν τὸ συγκινητικὸν ὄριον τῶν 5,000. Τὸν δὲ στρατὸν τῆς Ὁρθοδοξίας τὸν συνεκρότησαν τὰ ἐκλεκτότερα στοιχεῖα τῆς παρατάξεώς μας, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὰ νειάτα. Ἀπὸ ἐνωρίς, ἐκλεκταὶ νεάνιδες τοῦ ἀγῶνος μας ἐκόσμησαν τὸν Ἐπιτάφιον, ὁ ὁποῖος ἐψάλη κατανυκτικώτατα εἰς μίαν ἀπὸ τὰς συγχρόνους κατακόμβας καὶ ποντὸν Πειραιᾶ. Καὶ κατὰ τὰς 8 τὸ βράδυ, παρουσιάζεται ἐξαφὰς ὁ Ἐπιτάφιος, ποὺ τὸν ἀνέμεναν μὲ ἱερὰν ἀγωνίαν τὰ πλήθη εἰς δύο κεντρικὰ σημεῖα τοῦ Πειραιῶς. Καὶ ἡ πομπὴ μεγαλοπρεπῆς προχωρεῖ πρὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον. Ὡς ἓνας θρασυὲς ἀλλὰ καὶ μὴ σκηνή, γυμνὰ ἀπὸ θρησκευτικὸ μεγαλεῖο. Τίποτε ὅμως ἀπὸ αὐτὰ δὲν συνεκίνησε τοὺς ἀνθρώπους τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς. Οὔτε ἡ εὐκοσμία, οὔτε τὸ σεπτὸν σκεῦος, οὔτε ἡ ἱερὰ στιγμή οὔτε τίποτε! Καὶ ἡ ἐπίθεσις ἤρχισε τρομακτικῇ. Ἐπιτίθενται μὲ λύσσα διὰ νὰ καταστρέψουν τὸ ἱερὸν σκεῦος. Σχηματίζεται ἀδιαπέραστος κλοιὸς καὶ τὰ στήθη τῶν πιστῶν μεταβάλλονται σὲ ἀκατανίκητα φρούρια. Τίποτε δὲν καταβάλλει τὴν ἀντίστασιν. Ὁ Ἐπιτάφιος δὲν βεβηλοῦται καὶ τὸ μαῖο λάβαρο μὲ τὴν ἐπιγραφή «Ὁρθοδοξία ἢ Θάνατος» παραμένει στὰ χέρια τῶν μαχητῶν δοξασμένη Σημαία θριάμβου! Καὶ ἐδὼ ὑπάρχουν τὰ θύματα τῆς μάχης, οἱ νέοι ὁμολογηταί, ποὺ περνοῦν τὴν βραδυὰ τους στὰ κρατητήρια.

Τὰ δύο αὐτὰ γεγονότα, δὲν εἶναι μόνον περιστατικά, ποὺ στολίζουν τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Ἀγῶνος. Ὡς καὶ μιὰ ἀφορμὴ ἐκστρατείας τοῦ τύπου. Τὸ γραφεῖο τύπου τοῦ Ἀγῶνος μας ἐξέδωσε δύο ἀνακοινωθέντα, τὰ ὁποῖα ἀνέγραψαν ἢ ἐσχολίασαν ὅλες οἱ ἐφημερίδες.

Ἐμβάσματα Συνδρομῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιστολῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν κ. Σταύρον Καρμῆτσον Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήνας

ΗΘΙΚΟΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ

Ἀνεγράφη εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀθηνῶν ἐπρότεινε εἰς τὸν ἐξόριστον Ἡγέτην μας ἐπισκοπὴν Κωνσταντινέως. Καίτοι βεβαίως τοῦ ἀνήκει ἡ εὐγενέστερα τῶν τιμῶν, λόγῳ τοῦ ἡθους του καὶ τῆς δραστικότητος, ἐν τούτοις αἱ συνθήκαι ὅφ' ἃς ἐγένετο ἡ πρότασις καὶ ὁ σκοπὸς εἰς ὃν ἀπέβλεπε, ἦσαν τόσοι ταπεινοί, ὥστε δὲν ἔπρεπε καὶ νὰ προταθῶν. Ὡς δὲ ἦτο ἐπόμενον μίαν τοιαύτην ποταπότητα ἀπέθρονε ὑπερηφάνως ὁ Δεσμότης μας. Ὁλόλαμπρον Ἡθικὸν μεγαλεῖον, τὸ ὁποῖον καταυγάζει τὴν κίνησιν μας.

ΔΙΚΗ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ ΜΑΣ

Κατόπιν μνήσεως τοῦ Εἰσαγγελέως Πειραιῶς, ἐδικάσθη ὁ Σεβασμώτατος Ἅγιος Διακλείας κ. Πολύκαρπος ἐπὶ . . . ἀντιποίησιν ἀρχῆς. Ἡ δίκη ἄδικος καὶ ἀστήρικτος καθ' αὐτήν, προσέθεσε ἄλλος εἰς τὰ ἄλγη τοῦ προσφίλους μας ἀρχιερέως. Ὑπῆρξεν ὅμως καὶ μὴ ἀκόμη δέσμη φωτός, καταυγάζουσα τὸν ὁμολογητὴν, δεδομένου ὅτι αἱ ἀδίκαι δίκαι, ἀνοβιβάζουν τὸν δικαζόμενον εἰς τὰ ἀνώτερα ἐπίπεδα τοῦ πνευματικοῦ μεγαλείου.

ΕΞ ΟΙΚΕΙΩΝ ΤΑ ΒΕΛΗ

Εἰς τὰς Ἐφημερίδας ἀνεγράφησαν αἱ δηλώσεις τοῦ Ἀκαρνανίας κ. Ἱεροθέου ἐναντίον τῆς Ἀγίας μορφῆς τοῦ Μητροπολίτου Χίου κ. Παντελεήμονος ἔχουσαι οὕτω: «Καὶ ἄλλος ἄλλαχού ἐπίσκοπος, ὡς ἡθοποῖος καὶ θεατρικός σκηνοθετὴς τὴν ἀναπαράστασιν τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν ἐπαναλαμβάνει ἐκ τοῦ φυσικοῦ μετὰ κουστοδίας ρασοφόρων ἡθοποιῶν, ἀδόντων καὶ ψαλλόντων τὰ ὁρατὰ ἄσματα ἀποσπάσματα ἐκ τῶν ἐμπνευσμένων ἐπιταφίων καὶ λόγων τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

» Ὁ Ἅγιος Χίου κ. Παντελεήμων—συνεχίζει ὁ κ. Ἱεροθεὺς—θα ἦτο καὶ πῶς συνεπέστερος, ἐάν τὴν νύκτα τῆς Μ. Παρασκευῆς εἰσῆρχετο εἰς τὸ Θεῖον Ἄντρον τοῦ καὶ ἔμενεν ἐκεῖ ἄνους μέχρι τῆς νυκτὸς τῆς Κυριακῆς, διε, διαρηγνύων τὰς σφραγίδας καὶ συντρίβων τὸν λίθον, θὰ ἐξήρχετο ἐκείθεν μὲ τοὺς πυροσφύδρας ἀφανῶν: «Δεῦτε λάβετε φῶς». Τὰ σχόλια περιττεύουν.

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ

Ἡ Πανελλήνιος Θρησκευτικὴ καὶ Ἑθνικὴ Ὁρθόδοξος Κοινωνία ἀπέστειλε χθὲς πρὸς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τὸ κατωθὶ τηλεγράφημα:

«Αὐτοῦ Μεγαλειότητι Βασιλεῖ Ἑλλήνων Παῦλον Α' Ἐκφράζοντες ἄφατον ὁδύνην παλαιοημερολογητικοῦ κόσμου Ἑλλάδος προσφεύγομεν εἰς Ὑμετέραν πατρικὴν ἀντιλήψιν αἰτοῦντες κατανόησιν καὶ στοργήν.

Σπαρασσόμεθα ἀνηλεῶς ὑπὸ ἀνελευθέρων καὶ βαρβάρων μέτρων. Πασχαλίας ἐορταὶ διηλθον πένθιμοι καὶ ἀσέλιγον ζόφος διωγμοῦ ἐκάλυψεν ἑκατομμύριον ὀλοφρομένων ψυχῶν.

Βεβήλωσις καὶ βιοπραγία ἠδὲ ἡθῆσαν, Ἐπιτάφιος δὲ καὶ σῶμα Χριστοῦ ἐποδοπατήθη.

Καθολικὴ ἀναγνώσις δικαιωμάτων μας ὑπὸ Κυβερνήσεως προσκρούει εἰς ἀνεξήγητον ἀρνησιν πρωθυπουργοῦ γενόντος Σοφοκλῆ Βενιζέλου.

Ἀπαλασσόμεθα εὐθύνῃς ἣν ἐγκυμονεῖ παροῦσα ἐκθροῦμος κατάστασις. Ποιοῦμεθα ὑστάτην ἐκκλησίαν εἰς ὑπέρτατον ρυθμιστὴν Πολιτεύματος, ὅπως ἀρῇ διωγμοὺς παλαιοημερολογητῶν καὶ ἀπομακρύνῃ ἐστὶν ἀναταραχῆς ἀπὸ ἐθνικοῦ σώματος. Περιθόρια ὑπομονῆς ἐξηντηλήθησαν. Πανελλήνιος Θρησκευτικὴ Ἑθνικὴ Ὁρθόδοξος Κοινωνία

Ὁ Πρόεδρος
Ν. Χειλαδάκης

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Σταυρὸς Καρμῆτσος

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής: ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήναι

Υπεύθυνος Τυπογραφείου: Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33.— Ἀθήναι